

Vertelschets 35.4: Nehemia naar Jeruzalem

BEGINZIN

“Wat is er met je aan de hand, Nehemia? Waarom kijk je zo verdrietig?”
De stem van koning Arthahsasta galmt door de grote zaal van het paleis.

VERTELSCHETS

Nehemia schrikt op uit zijn overpeinzingen als hij de stem van de koning hoort. Betrapt! “Heere, help mij!” schiet het door zijn hart. Nehemia is al heel lang verdrietig. Keer op keer heeft hij de Heere gebeden en gevraagd om hulp. En al heel lang probeert Nehemia dat verdriet voor de koning te verbergen. In de aanwezigheid van de koning mag je niet laten zien dat je verdrietig bent. Als je de koning dient is dat juist een grote eer en blijdschap. Dan laat je geen verdriet zien. Dat mag niet. Maar nu heeft de koning het toch gezien ...

Dan begint hij te vertellen. “Koning, pasgeleden kwam er bezoek. Mijn broer Hanani kwam terug uit mijn vaderland. Hij vertelde hoe de situatie daar is.” Met een droevige stem vertelt Nehemia over de stad Jeruzalem die in puin ligt. Hij vertelt over de tempel die een ruïne is. Hij vertelt over de graven van zijn familieleden die beschadigd zijn. “Koning, het is zo erg! Daarom ben ik verdrietig.”

“Wat is je verzoek?” vraagt de koning. Nehemia heeft al lang over deze vraag na kunnen denken. “Koning, ik zou graag teruggaan naar mijn land en daar helpen om de stad en het huis van mijn God weer op te bouwen.” De koning vraagt aan Nehemia hoelang hij denkt weg te zijn. Nehemia vertelt dat en dan ... Dan geeft de koning toestemming! Wat is Nehemia blij!

“Wat heb je allemaal nodig?” vraagt de koning. Nehemia vraagt om brieven om door verschillende landen te mogen reizen. Hij vraagt om bouwmaterialen. Alles wat Nehemia vraagt, krijgt hij van de koning.

Hoe komt dat toch? Ik vertelde je net al dat Nehemia al heel lang verdrietig was. Sinds het bezoek van zijn broer drie maanden geleden, is Nehemia al aan het bidden. Zo lang? Ja! Zo lang! Nehemia weet het. Het is zijn schuld en de schuld van zijn familie en de schuld van zijn volk dat ze niet meer in Israël wonen. De Heere had hen keer op keer gewaarschuwd. Maar de Israëlieten hadden niet willen luisteren en waren de afgoden blijven dienen. En zo hadden ze het verbond verbroken dat ze met de Heere hadden gesloten bij de Sinaï, toen de Heere het volk uit Egypte had geleid.

Ja, het was een verdiende straf dat de Israëlieten waren weggevoerd. Al zijn zonden en de zonden van de familie en zijn volk heeft Nehemia zo aan de Heere beleden. Nehemia wist het zeker: De Israëlieten en hij hadden gezondigd, maar de Heere is ook een genadige God, Die de zonden wil vergeven. Nehemia heeft de Heere ook aan Zijn eigen belofte gehouden: Als Zijn volk de Heere weer gaat dienen

en zich bekeert, zal de Heere hen ook weer terugbrengen naar Jeruzalem. En op die belofte heeft Nehemia gepleit. Hij heeft de Heere gesmeekt om hem te helpen, want Nehemia is de schenker van de koning. Dat is een belangrijke positie. Als schenker ben je vaak dicht bij de koning en de koning vertrouwt je. Het leven van de koning ligt tenslotte in de hand van de schenker. Nehemia vraagt de Heere of hij de belangrijke positie van schenker wil gebruiken om zijn vraag aan de koning te stellen. En vandaag was die belangrijke dag.

Op reis

Eindelijk zijn alle voorbereidingen voor de grote reis klaar. De schrijver van de koning heeft de brieven klaar. Het zegel van de koning zit eraan. Nu weet iedereen dat deze brief echt van de koning zelf is. Samen met een klein legerje gaat Nehemia op reis. De reis zal wekenlang duren.

Maar na die reis ... wacht een grote teleurstelling. Want die stad die Nehemia alleen van de verhalen kent, die stad die zo prachtig zou moeten zijn, die stad ligt compleet in puin ... Het verdriet om de stad van God en om de tempel, snijdt door het hart van Nehemia. Hier en daar staan stukjes van de muur overeind. En er zijn wel wat pogingen gedaan om de muur weer op te bouwen, maar verder is het een grote puinhoop!

Na drie dagen in Jeruzalem te zijn geweest, staat Nehemia middenin de nacht op. Samen met een paar mensen gaat hij zachtjes door de stad heen. Niemand mag het merken. Want ook al is hij hier nog maar net aangekomen, Nehemia merkt dat er mensen zijn die niet blij zijn met zijn komst. Mensen die niet willen dat hij aan de slag gaat om Jeruzalem te herstellen. En daarom gaat Nehemia in de nacht op weg om de muren van de stad te inspecteren.

Wat valt dat tegen! Op zijn rijdier gezeten, rijdt Nehemia langs de muren en ziet de grote gaten die erin zijn geslagen. Hij ziet, als hij zijn hand op de muur legt, hoe de stenen naar beneden rollen, hij voelt hoe de muur onder zijn handen afbrokkelt. Nehemia gaat verder, maar uiteindelijk moet hij afstappen van zijn rijdier. De weg is geblokkeerd. Metershoog en metersbreed ligt het puin van de muren over de weg heen. De stad is echt compleet verwoest.

De volgende ochtend roept Nehemia de leiders en vertelt hen waarom hij in Jeruzalem is. "Mannen, we gaan aan het werk om de stad te herstellen. U hebt de ellende van de stad gezien, maar de hand van God is met mij en samen zullen we de stad opbouwen, zodat ze geen smaad meer is." Nehemia vertelt alles wat de Heere voor hem heeft gedaan en wat de koning heeft gezegd. Dan staan de Joden op en gaan aan het werk.

Maar waar de Heere werkt, zit de duivel niet stil. De vijanden van de Joden, Sanballat, Tobia en Gesem, bespotten de Israëlieten en zeggen dat ze in opstand komen tegen de koning. Nehemia antwoordt hen echter: "De Heere, de God van de hemel, Hij zal ons doen slagen en wij, zijn dienaren, zullen opstaan en gaan bouwen. Maar u hebt geen deel, geen recht en geen herinnering in Jeruzalem."

SLOTZIN

Zo gaan de Israëlieten aan de slag. Niet alleen, maar samen met en door de Heere. Hij zal het werk laten slagen.